Ulf Ekman intervjuar ”karismatiska katoliker”

http://livetsordplay.se/play.aspx?idClip=3385 - Karismatiska katoliker och hemlösa
Medverkande: Ulf Ekman Kategori: Kväll med Ulf Ekman Publicerat: 2/10/2011
Kväll med Ulf Ekman gästas av Pancho Chin A Loi och Bengt Malmgren från Katolsk karismatisk förnyelse i Sverige.

Ulf: Idag ska vi tala med några karismatiska katoliker, det är Pancho Chin A Loi, det är Bengt Malmgren och vi ska ha ett härligt samtal med dom...

Nu ska vi ha, tror jag, ett härligt samtal med våra bröder Bengt och Pancho. Dom är aktiva i den katolska karismatiska väckelsen. En väckelse som går ut över hela världen, finns i Sverige också och vi ska välkomna dem nu.

Ulf: Välkomna hit. Det är väldigt roligt att se er här.
Bengt du är överläkare och psykiater och Pancho du är diakon och musiker, så ni har lite olika erfarenheter och bakgrunder. Men det som förenar er det är den karismatiska väckelsen och vi tänkte vi skulle prata lite om den ikväll här. Vad är den katolska karismatiska väckelsen? Jag tror det finns de som kanske inte ens visste att den fanns till. Men det gör den.

Bengt: Det gör den definitivt. Det är ju en...det är Den Helige Ande kan man säga. Jag tycker att man mer och mer börjar tala om den pingstkarismatiska förnyelsen, att det är en och samma förnyelse egentligen, som började då i början på 1900-talet i Los Angeles och sen spred sig...

Ulf: På Azusa Street alltså.

Bengt: Ja, precis.

Ulf: Om man tar lite mer det som är specifikt för just den katolska kyrkan, det är väl mer den karismatiska väckelsen från 60-talet?

Bengt: Ja, den började ju i USA då, 67 i studentkretsar...kan man säga.

Ulf: Vad var det som hände då?

Bengt: Ja, det var i universitetsmiljö i Pittsburgh, USA. Det var några studenter. Dom hade väl varit med i förnyelse tidigare. Liturgisk förnyelse, Bibelförnyelse och så. Så skulle de ha en reträtt och så slog den Helige Ande ner helt enkelt.

Ulf: Och vad hände då?

Bengt: Ja, först var det några stycken, som var i ett kapell, berättar dom - de hade tillbedjan **inför det heliga sakramentet** och helt plötsligt var det bara som en, ja studenterna berättade, var det som en varm ström som bara strömma igenom hela kroppen och blev fullständigt tagna och plötsligt fann de sig själv liggande på golvet och bara i tillbedjan inför Herren.

Ulf: Började dom att tala i nya tungor? Eller kom det senare, eller?

Bengt: Ja, det skulle jag tro att dom gjorde i samband med det också. Jag vet inte så mycket i detalj, men alla de här tecknen tecken som följer ju med som brukar va.

Ulf: Men det är ju något som ofta människor upplever när de upplever Den Helige Andes närvaro på det här sättet så brukar ju också det här med tungotalet brusa fram. Och det har ju varit ett kännetecken för den karismatiska väckelsen under alla år. Men idag om man tittar på, alltså jag blev lite chockad när jag såg siffrorna över katolska karismatiker. Hur många talar vi om egentligen? Vad säger Pancho?

Pancho: Över 100 miljoner.

Ulf: Ja, det här är ju...ska vi ta det igen? Över 100 miljoner sa du? Och det är statistiskt säkerställt?

Pancho: Ja.

Ulf: Det är inte dåligt, ifrån den här lilla bönegruppen då, i princip kan man säga och framåt. Hur kunde det ske?

Bengt: Ja, sen spred det sig väldigt snabbt. Det var ju i universitetsmiljö, som sagt var och det spred sig både bland lärarna och studenterna och det blev snabbt känt det här och det bildades bönegrupper på fler ställen. Så det var väl genom de kontakter som fanns i studentmiljön, så spred det sig.

Ulf: Så studenter över hela Amerika och sedan kanske ut över...

Bengt: Ja och sedan ut över andra länder också.

Ulf: Det här sammanfaller ju med den karismatiska väckelsen på protestantisk mark om man säger så. Som ju började på 60-talet och sen verkligen tog fart. Och det är ju i de traditionella samfunden. Det var väl detta som kanske dom som upplevde den tidiga pingstväckelsen blev lite förundrad över...att det faktiskt var så - helt plötsligt var det anglikaner och lutheraner och det var baptister och det var katoliker och det var som om ingen brydde sig egentligen. Hur har det varit för er och komma in i detta med den bakgrund som ni har?

Bengt: Ja, för mig så handlade det om...jag kom ju i kontakt med rörelsen på 70-talet var det väl och det var ju mycket i protestantisk miljö då också först. Jag var med på de stora konferenserna som var i Katarina Kyrka och det var oerhört stor upplevelse för mig och där var ju också Lillemor Alin en av talarna. Jag kommer ihåg hon framförde en stark profetia där om enheten i Kristi kropp som tog mig väldigt mycket. Kjell Sjöberg var också med.

Ulf: Jag var med på flera av de där konferenserna också. Det är som du säger; de var väldigt starka. Pancho, var du också med då eller?

Pancho: Nej, men jag var borta från katolska kyrkan. Jag är katolik, döpt och konfirmerad. Men det var ju allt i skrift och sedan så mötte jag Jesus själv och så småningom så kom jag tillbaka till kyrkan.

Ulf: Fick du ett möte med den Helige Ande också då?

Pancho: Jag fick ett möte med Den Helige Ande, just det. Utanför kyrkan och sen fördes jag tillbaka till kyrkan.

Ulf: Och vad innebar det här mötet med Den Helige Ande för dig?

Pancho: Ha, det var en tvärvändning på allting. Jag var ju en vild och galen musiker liksom och så plötsligt "schhh" och så var jag en tid borta från hela musikbranschen.

Ulf: det kristna och så

Pancho: ja visst, sen kom jag tillbaka så småningom men på ett annat sätt då.

Ulf: Så, om man säger så här; dopet eller uppfyllelsen av Den Helige Ande - har den varit väldigt betydelsefull, den upplevelsen varit betydelsefull för er i era liv eller?

Bent; För mig har den varit betydelsefull och när jag ser tillbaka - jag kände ju inte till, när jag blev katolik, det blev jag i 20-års åldern. Då kände jag ju inte till något om Den Helige Ande och dopet i Den Helige Ande och så, men sen i efterhand har jag förstått att när jag tog emot kommunionen, nattvarden, i katolska kyrkan första gången - då fick jag mitt andedop - det har jag förstått i efterhand. För då var det som en varm ström genom hela min kropp, jag kände en djup kärlek och jag kände "här är jag med om någonting som jag aldrig någonsin kan svika". Jag har förstått att det är mitt andedop.

Ulf: Ja, ja det är det ju absolut så klart. Herren överraskar ju oss så ofta med den här starka närvaron och så förlöses gåvorna. Om ni tittar nu på det som har skett; 100 miljoner människor. Har det varit en vitalisering in den katolska kyrkan? Vad har den karismatiska väckelsen åstadkommit?

Pancho: Ja, den karismatiska väckelsen har alltså världen över åstadkommit en, det har blivit en förändring. Man känner människor som har varit ordenssyster eller så och som var på väg ur klostret, trött. Och då kom Den Helige Ande - blev andedöpt, alltså vi brukar säga "få en personlig pingstupplevelse" och sen...

Ulf: Ja, men det är nog rätt uttryck att använda, det tror jag - absolut det är ju det.

Pancho: ...och sen förstod hon plötsligt vem hon var som ordenssyster och hela hennes kallelse blev förnyad. Det var bara glädje, glädjeströmmar och helt nytt liv.

Ulf: Jag såg ett videoklipp för ett tag sedan här, jag tror det var på YouTube, med Raniero Cantalamessa. och han besökte ett nunnekloster i Spanien och jag har aldrig sett på maken till glada, lovprisande nunnor alltså. Jag var alltså helt, det ät lite kulturellt främmande för Sverige. Och om man har protestantisk bakgrund så är man inte så van vid det, men det var otroligt vilken smittande glädje och dom var en del av den karismatiska förnyelsen om jag förstod rätt, så att det...och det är ju tecknet på den Heliga Ande också - att vi får friden, vi får glädjen. Jesus blir så verklig för oss, Bibeln öppnar sig ju också.

Bengt: Ja, absolut. Många får ju en helt ny kärlek till Bibeln och Bibelordet och även en ny glädje kan man säga och jag tror många också upplever ett djupt helande för att så var det med mig. Jag kom i kontakt med förnyelsen därför att jag behövde helande och vi är ju vana att vi ber för människor och vi ber med tro - att Vi tror att Gud kan ingripa Och det gör Gud och det ger en djup känsla av glädje och meningsfullhet och man känner att Gud är en levande Gud och det tar människorna med sig ut i vardagen.

Ulf: och detta är ju kanske en av de stora syftena med vad Den Heliga Ande har gjort under nu 50 år...att det övernaturliga på något sätt har återvänt. Att vi börjar förväntar oss att Jesus faktiskt gör det vi läser att Han kan göra i Bibeln eller att Han gjorde i Bibeln.
Har ni varit med om det själva; att människor har blivit berörda eller helade eller...?

Bengt: Absolut.
Pancho: Jo jo.

Ulf: Ber ni för sjuka och så?

Pancho: Ja.
Bengt: Ja, det gör vi i våra gudstjänster och så, det tror jag.

Det är en oerhörd förmån, känner jag, att få vara med och be för människor. För det märker vi ju i alla gudstjänster och så som vi ordnar - det finns en hunger verkligen efter förbön. Personlig förbön, betjänande och man känner sig väldigt liten i den situationen när man gör detta, men samtidigt...

Ulf: Ja, vi kan samtidigt inte hela en fluga själva, vi kan ju inte det.

Bengt: Nej...men samtidigt, det händer så mycket saker så det är verkligen en stor förmån att få vara med i den tjänsten.

Ulf: Så det är ett rikt liv ni lever i detta.

Bengt: Absolut.

Pancho: Jo, absolut, absolut. Och sen har vi också då förbönssamtal och...för människor alltså - generational prayer and healing and so on.

Ulf: Kommer man åt sin bakgrund då - kommer ut i ett nytt liv.

Pancho: Ja.

Bengt; Sen måste jag säga, vad som är så glädjande också med den karismatiska rörelsen i den katolska kyrkan, det är att vi har vår ledning med oss och alla dom sista påvarna har ju varit positiva till den karismatiska förnyelsen och många biskopar och präster.

Ulf: Det är ju lite intressant som du säger; för att jag läste lite om det för ett tag sedan att just den offentliga eller...sidan av den katolska kyrkan har backat upp det här kanske mer än något annat sammanhang förr, som kanske inte direkt haft några uttalanden från biskopar eller teologer. Det är rätt fantastiskt egentligen. Det måste ju göra det lättare för er naturligtvis.

Bengt: Jo, vi känner att vi har kyrkan bakom oss

Ulf: Ja visst det måste ju va.

Bengt: Även om det är många som är skeptiska också...

Ulf: Jo men det är det ju i alla sammanhang också, ha, ha, ha.
Hur har Den Heliga Ande påverkat er i relationer till andra kristna i andra sammanhang, andra samfund och så vidare?

Bengt: jo, men det handlar ju verkligen om att vi öppnar oss för andra samfund också. För att vi känner att Den Helige Ande är en gåva till alla kristna och det känner jag väldigt starkt att det...vi har den...tron har vi gemensamt, dopet har vi gemensamt, Den Helige Ande har vi gemensamt och då kan vi inte säga om andra kristna; "ni hör inte till oss". Utan vi måste arbeta tillsammans och det är så glädjande att det...vi upplever att många andra från andra kristna samfund också upplever samma sak. Det är en stor glädje.

Ulf: Pancho, vad tycker du?

Pancho: Jo, oj det är en glädje när vi är tillsammans - då är det en väldigt speciell närvaro av Den Helige Ande faktiskt - det kan man inte komma ifrån. När vi alltså från olika håll.

Ulf: Olika kyrkor.

Pancho: Olika kyrkor, precis, rörelser...ä, ja.

Ulf: jag hade ju privilegiet att vara med på eran konferens och tala där. Jag tyckte det var väldigt roligt måste jag säga.

Bengt: Vi var jätteglada att du var med.

Ulf: ja det var riktigt härligt och det var en, det var precis som du säger Pancho, det var en stark Gudsnärvaro alltså, jag var väldigt berörd, inte minst i Santa Scenia ??? en kväll där, när vi bad för väldigt många. Det var, jag tyckte det var underbart att få vara där. Roligt att få tala också, det...och där märkte man ju den här kärleken över gränserna, om man säger så.

Bengt: Precis. Vi känner det mer och mer nu när vi ordnar nya konferenser och så här, att det är ekumeniskt. Vi säger inte att det bara är för katoliker, utan det är för alla döpta kristna som vill vara med är välkomna.

Pancho: precis.

Ulf: Alla behöver Den Helige Ande.

Bengt: Ja

Pancho: Alla behöver Den Helige Ande.

Ulf: Och inte bara en gång va?! För det tror jag kan bli så ,lite grann...att man fokuserar på att Okey "är du andedöpt eller är du inte andedöpt" ...nej, det här är ett liv och ett drickande och ett beroende, dagligt, av Den Helige Ande. Och det tror jag är väldigt nödvändigt, det...Vad, vad tycker ni det har betytt någonting, till sist, när det gäller evangelisation? För det är ju ett otroligt behov idag kan man säga, inte minst i Europa.

Bengt: ska du svara på det.

Pancho: Ja, evangelisation. om man har Den Helige Ande, så vill man ingenting annat än att evangelisera - det kan man inte komma ifrån.

Ulf: Det är svårt att låta bli att tala.

Pancho: Det är svårt att låta bli, det är svårt att låta bli! Och sen, det du nämnde förut, det är en ständig omvändelse. Det är inte det här första frälsningsögonblicket, för att efteråt så kan man inte - det är alltid ett fantastiskt vittnesbörd och ett minne som är stort som man kan sjunga om, berätta om, hur Herren har vidrört mig, jag har mött Jesus. Men man kan inte livnära sig på det.

Ulf: Nej, man kan minnas och njutas av det - strömmarna flödar.

Pancho: En ständig omvändelse, just det - hela tiden

Ulf: För det handlar ju inte bara om att strömmarna flödade, om vi nu tar på 60-talet eller i början av 70-talet, utan att de strömmar i mitt liv idag.

Pancho: precis.
Bengt: absolut.

Ulf: så ni tror på den karismatiska väckelsens framtid?

Bengt: alltså jag tror at det, vi brukar säga det att vi...karismatiska rörelsen är till för att avskaffa sig själv, för det är en gåva som tillhör egentligen hela kyrkan. Det är ingen speciell spiritualitet, utan det är en gåva vi vill ge till hela kyrkan.

Ulf: Det är inte till en speciell grupp, av speciellt andligt sinnade människor, utan det är...det här är Den Heliga Ande som skall utgjutas över allt kött.

Bengt: absolut.

Ulf: Ja

Bengt: vi är väldigt bra på sakramenten i den katolska kyrkan, men vi måste också bli bra på det karismatiska - det tillhör kyrkans arv, precis lika självklart som sakramenten.

Ulf: Ja, underbart att höra. Väldigt roligt och uppfriskande att höra detta.
Vi skulle kunna fortsätta länge, tiden har dragit iväg här, men tack så hemskt mycket. Det här var härligt. Gud välsigne er. Amen